

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Dimitrescu-Severeanu, Constantin

DIN AMINTIRILE MELE / Constantin Dimitrescu-Severeanu – București:

Paul Editions, 2022

2 vol.

ISBN: 978-606-9703-66-3

Vol. 2 ISBN: 978-606-9703-76-2

C. D. SEVEREANU

DIN AMINTIRILE MELE

(1853 – 1929)

VOLUMUL II

Redactare: *Nicoleta Monoran*
Tehnoredactare: *Paul Editions*
Corectură: *Lucia Gruiescu*
Coperta: *Lucian Enache*

Paul Editions

Casa Presei Libere, nr. 1, Corp C, Sector 1, București

www.pauleditions.ro

e-mail: pauleditions@gmail.com, office@pauleditions.ro,
vanzari@pauleditions.ro, nicoleta.petcu@pauleditions.ro,

mihaela.enache@pauleditions.ro

tel: 0730.660.427; 0731.884.583

Tipar: ARTPRINT

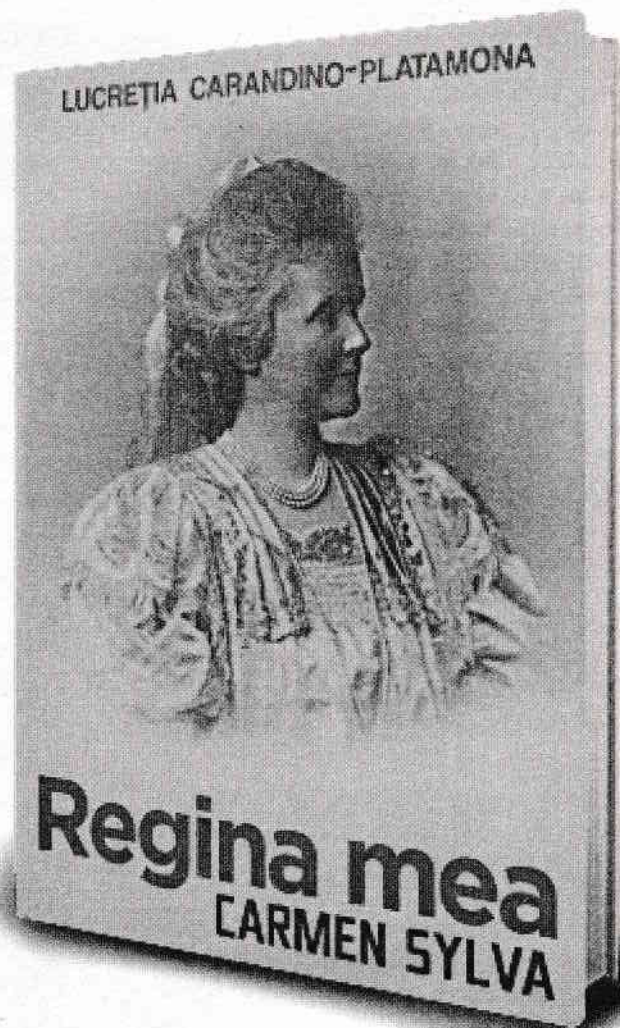
E-mail: office@artprint.ro

Paul Editions

Din viața mea intimă	5
Capitolul I	
Mari evenimente politice (1848-1929)	13
Comitetul unionist din Iași	14
Îndoita alegere a domnitorului Alexandru Ioan I. Cuza	18
Lagărul de la Florești	20
Reamintiri de la detronarea lui Cuza	24
Campania militară din 1866	32
Însurătoarea prințului Carol I cu principesa Elisabeta de Wied	37
Moartea principesei Maria	38
Campania pentru neatârnavare (1877-1878)	38
Moartea lui I. C. Brătianu	41
Vizita Împăratului Frantz Iosef la Curtea noastră regală	50
Vizita regelui Carol la Curtea imperială rusă	51
Campania Avântul Țării (1913)	51
Vizita Împăratului Nicolae al II-lea la Curtea regală română	54
Razboiul cel mare (1914-1918)	55
Moartea regelui Carol I	59
Moartea lui N. Filipescu	62
Proclamarea și încoronarea regelui Ferdinand	62
Moartea lui Tache Ionescu	63
Moartea reginei Elisabeta	65
Moartea lui Alexandru Marghiloman	65
Moartea regelui Ferdinand	68
Formarea regenței	69
Proclamarea regelui Mihai I	69
Cum a murit Ion I. C. Brătianu	70
Capitolul II	
Din istoria veche a Moldovei și Valahiei	71
Începutul domniilor străine. Originea lor	71
Familia Cantemir	72

Familia Ghica	85
Familia Mavrocordat	90
Familia Brâncoveanu	98
Cum se încoronau domnitorii în trecut	102
Din istoria veche a Moldovei	106
Cum s-au format domniile străine în Moldova și Valahia ...	109
Capitolul III	
Începuturile medicinei	115
Din istoricul oculisticii	118
Cum se tratau afecțiunile genito-urinare	121
Cum se făcea vaccinarea	123
Istoria microscopului în România	122
Din istoricul laringologiei în România	126
Instrumente și aparate pentru găsirea corpilor străini în corpul omului	127
Istoricul afecțiunilor de piele	130
Despre termometria clinică	130
Ce dificultăți întâmpinau medicii pentru a avea aparate și instrumente bune pentru îngrijirea bolnavilor	132
Istoricul medicamentelor	136
Știința, conștiința, inconștiența și secretul profesional	138
Empirismul în medicină	155
Vezicătorile în tratamentul afecțiunilor inflamatorii	158
Institutul medico-legal Doctor Mina Minovici	159
Musca Columbaca	159
Tratamentul sifilisului	162
Capitolul IV	
Diverse	165
Un tip: Ion Anatasiade	165
Cauzele diformităților	167
Din istoricul spitalelor dependințe de Eforia Spitalelor civile din București	171
Din viața regelui Carol	173
Legi impersonale	184
Din istoricul căii ferate Ploiești-Predeal	186
Portul Constanța	188

Doi ani membru în Consiliul Comunal al Capitalei	191
Ce am făcut cât am fost în Cameră și în Senat	197
Este sau nu este justiție	199
Duelurile la care am asistat ca medic	205
Elena Theodorini	213
Băile Buziaș	216
Tezaurul de la Pietroasa	219
Cum știe o femeie să își răsplătească amantul	223
Din istoricul Atheneului român	232
Doi ani Efor al spitalelor civile din București	238
Profesorii mei din Turnu-Severin	253
Dinastiile din Serbia	260

DIN VIAȚA MEA INTIMĂ

De felul meu, natura m-a făcut să fiu un copil liniștit, supus și ascultător. Eu nu-mi supăram nici părinții, nici frații și nici pe surori.

Eram copii mulți, eram 12; șapte fete și cinci băieți și trăiam toți în armonie, ne mulțumeam cu puținul de obicei, era mai întotdeauna puțin, pentru că sărmanul nostru tată, în loc să agonisească și nici să ia bunul altuia, cum de altfel făceau alții. El era în continuă luptă ca să scape țara din ghearele străinilor.

Pe când el se lupta cu pușca și cuțitul, vrășmașii îi luau tot și îi dau foc la tot ce brumă îi mai rămânea.

Părinții mei erau modești și răbdau toate asupririle ce le veneau din toate părțile, ca să îi învețe minte a mai lupta contra liftelor¹ venite din toate regiunile Orientului. Cum pe atunci nu erau școli, și cum mai toți erau inculți, dintre toți, fratele cel mai mare a învățat puțină carte la un dascăl de biserică. Panachida² lui a fost făcută de tata dintr-un trunchi de lemn de păr. Când el a ajuns major, a părăsit satul, s-a dus la Craiova, de unde a luat o scrisoare de recomandare către marele vistier Nicolăiță Brăiloiu și acest mare boier, l-a numit logofăt la Visterie.

Sub Domnia lui Barbu D. Știrbey, s-au mutat toate autoritățile din Cerneți la Turnu-Severin și acolo, Eforia Școalelor a înființat prima școală primară, unde au venit școlarii cu profesorii lor de la Cerneți. Fratele meu a fost trimis de la București să fie logofăt la cârmuirea din Severin, unde m-a dus și pe mine să învăț la școală și în doi ani am trecut cele patru

¹ Termen peiorativ dat în trecut de românii ortodocși celor de altă religie.

² Tabliță sau placă de metal, de piatră sau de lemn, folosită în trecut de școlarii pentru a învăța să scrie.

clase primare. Cât am fost acolo școlar, nu am nemulțumit pe profesorii mei și niciodată nu am avut nici o ceartă cu colegii mei. Din momentul ce am început să înțeleg că numai știind carte, puteam să trăiesc bine în lume, nu m-am mulțumit a-mi face cariera de logofăt, cum îmi propunea Cârmuitorul, când mi-a dat premiul I și mi-a pus coroana de flori pe cap și nici nu m-a tentat galbenul³ ce spunea că avea să mi-l dea, ca leafă pe lună, și i-am spus că eu vreau să învăț carte multă și pentru aceasta, mă hotărâsem să mă duc în lume, ca să mă procopsesc și așa am și făcut. Mai târziu boierul, marele Agă C. Cerchez, fostul Cârmuitor m-a consultat, pentru o afecțiune gravă de care suferea și când i-am spus că eu eram acela pe care el îl încoronase, și-a reamintit, mai cu seamă că mă luase meditator la învățătură a două fetițe gemene ale lui și i-a părut foarte bine că mă procopsisem.

Am părăsit Severinul în condițiile pe care le-am descris în volumul I. Ca și în copilăria mea m-am condus în societate ca cetățean, cu modestie și ca profesor în așa mod ca să nu supăr pe nimeni și numai cu dorința ca să fac bine și să îmi fac prieteni. Fără să fiu în nimic vinovat, s-au găsit unii care m-au hulit.

În tot timpul școlăritului meu nu am cerut niciodată nici o favoare nimănui, absolut nimănui, nu am intervenit, pentru nimic, considerând totdeauna ca o rușine, ca să cerșesc note, nici eu nici alții pentru mine, și notele ce am primit au fost numai fructul muncii mele. Tot asemenea am făcut și pentru a căpăta vreun serviciu de favoare. Am mers totdeauna pe calea dreaptă, bizuindu-mă numai pe meritele mele. Ajungând la etatea de 30 de ani, atunci când eram numit profesor definitiv la Universitate și medic primar, am crezut că era timpul să îmi schimb și situația socială, căci vedeam că timpul cerea să fiu om cu greutate în lume și eram dator a fi folositor și pe cale patrimonială. Trebuia să mă însor, ca să protejez o femeie, să am copii și să nu fiu luat drept o paria a familiei în societate.

Am fugit de toate ispitele, am ocolit pe cele bănuite, nu m-am întins către bogăție, nici boier, nici ciocoi, am fugit de

³ Nume dat mai multor monede străine de aur, de valori variabile, care au circulat și în Țările Române în Evul Mediu.

cele prea frumoase, m-am ferit de cele prea urâte, pentru că mi-am adus aminte de vorbele filozofului grec Diogene care, atunci când l-a întrebat cineva care dorea să se însoare, cam ce fel de femeie să ia, Diogene i-a răspuns: „Dacă iei una bogată te umilește, dacă iei una frumoasă te părăsește, că o ia altul; iei una urâtă te sărăcește.” Bazat pe aceste învățăminte filosofice, am căutat una care să se potrivească cu mine și Dumnezeu a voit să nimeresc pe iubita mea Elena, care mi-a făcut viața fericită, dar pe care Dumnezeu mi-a luat-o prea devreme. Eu am spus totdeauna că slugă la femeia mea nu voiam să fiu. Mi-a plăcut ca femeia să se fâlească că este nevasta mea, iar eu să nu mă laud că sunt bărbatul ei?!

Cei care nu țin socoteală de preceptele filozofului grec, o pățesc.

Între multele exemple pe care le-am am cunoscut în viața mea, voi pomeni trei cazuri vrednice de învățământ pentru cei care vor să se însoare.

Un prieten al meu, mai tânăr ca mine, mi-a luat-o înainte și s-a căsătorit cu o boiereasă, o ciocoicuță. După ce m-am însurat și eu, într-una din seri, după masă, am luat nevastica mea la braț și am plecat să ne plimbăm. Drumul ne-a fost pe lângă casa prietenului însurat. Ne-am hotărât să intrăm, dar de la poartă am auzit o voce ascuțită de femeie. Tovarășa mea nu voia să intrăm, dar am convins-o că trebuia să vedem ce se petrecea acolo.

Când am ajuns, am văzut că boerița lui îl certa și-l ocăra. Am întrebat ce se întâmplase și *Aspazica* mi-a răspuns: „Ce să fie, domnule Severeanu, uite, păcătosul ăsta, și arată pe bărbată-său, închipuiește-ți dumneata că și-a permis să palmuiască pe feciorul meu, el, ticălosul. Mai ajungea el ceva, dacă nu eram eu să-l pun în contact cu Nenea Tache și cu Nenea Iancu (aluzie la cei doi frați Brătieni) cu Nenea Ștefan, Nenea Alexandru și Nenea Niculae (aluzie la cei trei frați Golești).” Bărbatul umilit și rușinat, căuta să o potolească pe *Aspazica* lui, dar ea nu se lăsa cu niciun preț și mergea înainte cu calificativele. Bărbatul nu avea voie să aibă bani la el și era obligat ca tot ce aduna ziua să dea neveste-si, iar ea să-i dea 50 bani să își cumpere un pachet de tutun. Un caz și mai extraordinar când

copilul l-a batjocorit pe tatăl său, pentru că, el, din *Cin de jos* se însurase cu fata unui Mazil (boier de neam). În școala primară de la Severin era un școlar, Bengulescu. El, după ce a terminat clasele primare a intrat în armată și a fost înaintat la gradul de ofițer și a scris tatălui său așa: „Tată, guvernul m-a făcut ofițer, trimite-mi o sută de galbeni să mă echipez, dar bagă de seamă că nu mi-a dat guvernul sabia degeaba și tu știi că nu ai meritat familia noastră.”

Așa pătesc cei ce vor să se îmbogățească și să se boierească prin nevestele lor.

Unul dintre colegi, cam trecut, a luat una tânără și frumoasă, dar aceasta, peste scurt timp, i-a pus coarne ca de cerb, s-a amoretat cu altul. Amantul, om deștept și muștrat de conștiință fiindcă a luat nevasta altuia, s-a sinucis și divorțul s-a consumat.

Așa pătesc cei care se însoară cu femei frumoase. O femeie prea frumoasă este periculoasă și din punct de vedere igienic.

Celor care se însoară cu urâte, Diogene le spune să le dea bani ca să-și plătească amanții.

Cât am trăit cu nevasta mea, și am trăit mult și bine, niciodată nu am exagerat să dorlotez⁴ femeia și nici nu m-am purtat rău cu ea; am început potolit în toate și potolit am mers timp de 48 de ani, până ce regretata mea Elena a murit din cauza unei pneumonii.

Din căsătorie am patru copii, care nu m-au supărat și nici nu m-au mâhnit prin purtarea lor. Conduita pe care am avut-o cu nevasta, am avut-o și cu copiii, nu i-am răzgâiat, nu i-am răsfățat, dar nici nu i-am maltratat, nici vorbe urâte nu le-am zis, cum am văzut că fac mulți părinți care dorlotează prea mult pe copii și când se supăra le adresează vorbe necuviincioase. Am fost foarte rece cu copiii, adesea indiferent, i-am lăsat ca ei singuri să învețe cum să se conducă în lume, și cred că am reușit, pentru că ei nu mi-au făcut nicio rușine. Precum eu m-am condus singur și niciodată nu am recurs la protecția nimănui, tot așa am învățat pe copiii mei ca ei singuri și în conduita lor și în învățatură să se bizuie numai pe puterea lor de muncă. În tot timpul studiilor lor nu m-am amestecat

⁴ A alinta, a răsfăța, a cocoloși (pe cineva).

niciodată, nu am știut nici cine erau profesorii lor, nici ce note aveau. Tot meritul a fost al lor, precum a fost și al meu. Nu datoresc nimănui nici o favoare, nici pentru mine, nici pentru copiii mei.

În toată cariera mea ca funcționar, medic și profesor, nu am asuprit pe nimeni, nu am favorizat pe nimeni în detrimentul altuia. Ca profesor, am fost absolut cu totul imparțial, nu am protejat și nici nu am persecutat, iar pe suferinzii care au cerut ajutorul meu medical nu i-am speculat. Sfânta mea dorință a fost să fac bine și să-mi fac cât mai mulți prieteni. Desigur că nu am reușit totdeauna, căci este greu să împaci pe toată lumea; cei care m-au hulit, din nenorocire chiar dintre elevii mei și cărora le-am făcut bine și ca profesor și ca om, ajutându-i chiar material din puținul pe care-l aveam și eu. Unii au recunoscut greșeala lor și eu le-am zis, împărtășind percepțele Evangheliei: *Iartă-le lor, Doamne, că nu au știut ce au făcut.*

*

Pentru ce am vorbit, pentru ce scriu eu de lucruri petrecute în viața mea intimă? Negreșit că fac aceasta pentru a mă da în judecata cititorilor imparțiali căci, în socotirea lor să spună la alții aceia ce ei vor găsi că am făcut bun, ca să mă dea de exemplu pentru ca să facă și ei ca mine, iar dacă am făcut vreun rău, să nu-l facă.

Am fost corect în viața privată și cinstit în viața publică, așa cum spunea P. P. Carp unui mare om politic, că trebuia să fie un om de Stat.

Am îngrijit bolnavii și nu i-am speculat. Am fost medic de spital și nu am făcut deosebire între bogat și sărac. Am fost profesor peste 50 ani și nu am avut în mintea mea niciodată ideea de a trage vreun folos din situația fie ea de orice fel. Elevii mei au fost copiii mei; am fost sever în punerea notelor și am fost foarte mâhnit, când școlarii nu știau ceea ce îi întrebam. Am avut elevi eminenti, care astăzi sunt personaje cu mare vază între cetățenii țării. Am ocupat situații importante în armată și în viața civilă și mi-am făcut totdeauna datoria

conștiincios. Am fost Efor⁵ al spitalelor, am fost consilier comunal, am fost deputat și senator și am considerat ca cea mai mare necorectitudine este a specula din situația mea. Nu am precupețit votul meu, ca să capăt vreo favoare sau avantaje de la guverne. Nu am luat niciodată plată sau alte avantaje cu ocazia votării indigenatelor. Desfid pe orișicine să dovedească că am profitat de pe urma politicii, în afară de mica diurnă pe care o lua fiecare deputat și senator. Am conștiința complet, absolut complet împăcată, că mi-am făcut datoria în strictul adevăr al cuvântului de om corect.

Pentru că este vorba de amintirile mele, să povestesc numai două împrejurări, ca să dau sămânță de vorbă cititorului.

Era în anul 1864, abia mă întorsesem de la studii. Răposatul Doctor Davila, Efor al spitalelor, m-a numit medic la spitalul Colentina, din nou deschis. Încă de pe când eram școlar, șefii mei remarcaseră că aveam o deosebită aplicare spre ale chirurgiei și Davila aflase aceasta. El, ori de câte ori se prezenta ocazia, accentua întrebările ce mi le făcea în această direcție. Cum Davila ținea foarte mult ca medicii militari să cunoască cât mai bine Anatomia și Chirurgia, mi-a spus să fac cursuri medicilor militari, în amfiteatrul de la spitalul militar, care se afla în strada Știrbey Vodă.

Am primit și mi-am luat angajamentul a face cursul două ore pe zi. Peste câteva zile, Davila mi-a spus că, după multe stăruințe, a obținut ca guvernul să-mi plătească suma colosală de 40 lei pe lună.

Am continuat foarte regulat facerea lecțiilor și peste câteva luni Ministerul a făcut cunoscut lui Davila că nu mai avea bani să plătească și prin urmare trebuia să se întrerupă cursul preparator. Davila mi-a comunicat marele eveniment și m-a rugat să-l fac gratis. Am acceptat bucuros, căci îi făceam plăcerea lui Davila și sacrificiu pentru instruirea apărătorilor țării.

Al doilea eveniment s-a petrecut în anul 1877. Începuse războiul între Rusia-România contra Turciei. Bancherul Zerlenti a venit la mine și m-a întrebat dacă primesc să mă

⁵ Membru în consiliul de conducere al unei instituții administrative de utilitate publică sau social-culturală.

duc în provincie pentru un pacient; am răspuns că primesc să mă duc. M-a întrebat cât ceream pentru aceasta, am răspuns că nu vreau nimic. Zerlenti a adăugat, ca să știu, cum că pacientul era foarte bogat. Cu atât mai bine, i-am răspuns, că îmi va plăti și mie mai bine. Vorba a fost despre un d. Stamatopulo, mare exportator de cereale, care locuia în orașul Caracal. Stamatopulo fusese răsturnat noaptea dintr-o gabrioletă și avea fractură la o gambă. Fractură cominutivă și complicată cu ieșirea din cărnuri a oaselor fracturate. Doi medici locali, unul grec și altul italian, chemaseră pe doi țărani meșteri. Pentru consolidarea oaselor ei au turnat între căpătăiele oaselor, praf de oase de cap de câine (ziceau ei), amestecat cu untdelemn; au făcut o legătură strânsă; gangrena a început și țărani s-au speriat și au fugit. Când am ajuns la Caracal, gangrena cuprinsese gamba până aproape de genunchi; pacientul avea sub-delir, dar își revenea. Neavând cu cine vorbi, i-am propus de-a dreptul amputația. El, om deștept, a acceptat. S-a ivit o nedumerire: cei doi medici, părea că nu aveau încredere în mine și au telegrafiat să mai vină doi medici din București și unul de la Craiova. Pacientul m-a chemat și m-a întrebat dacă eu luasem așa dispoziție, poate că nu aveam destulă încredere în mine. Eu, asemenea, că el luase acea hotărâre, i-am întrebat că poate el nu avea toată încrederea în mine. Ne-am explicat și a dat ordin să nu mai vină nimeni. După ce ne-am înțeles, am început a mă prepara pentru operație. Grămăticul casei m-a chemat în birou și mi-a citit o telegramă ce primise de la Bureka din Brăila, socrul pacientului, în care zicea așa:

Mettez a la disposition du Professeur Severeano tout le numeraire que vous avez dans la caisse pourvu qu'il sauve la viede mon gendre. Bureka

Grămăticul a deschis o casă de fier mare, mi-a arătat mai multe cenace⁶ pline cu aur și mi-a spus: „Domnule profesor, nu am decât 20.000 lire otomane; ia d-ta cât vrei și iscălește de primire.”

Un fior m-a cuprins și i-am spus să închidă casa, pentru că eu venisem întâi pentru rănit și pe urmă pentru bani. Am făcut amputația gambei sub genunchi, și m-am dus de 16 ori ca să schimb pansamentul.

⁶ Vas mare de pământ sau de lemn, smălțuit pe dinăuntru, în parte și pe dinafară.

Stamatopulo s-a vindecat și mi-a plătit cât a voit. Doamne! Ce reflecțiuni ar face unii? Cât de prost mă vor crede ei și într-un caz și altul? În cel dintâi că am primit să muncesc pe nimic și în al doilea că nu am luat câteva mii de lire.

Eu am conștiința curată că am fost conștiincios.

CAPITOLUL I

MARI EVENIMENTE POLITICE 1848 – 1929⁷

1.

În acest interval de opt-zeci ani, s-au petrecut în țările locuite de români, atâtea numeroase și importante schimbări, prin care toate părțile românești s-au adunat la un loc, formând România cea Mare de astăzi, pe veci unită și nedespărțită. Oameni mari, români, mari patrioți, și-au expus viața și avutul lor în pericol; au suferit rigorile exilului și mulți au murit pe pământ străin. Urmașii acelor mari patrioți să-și reamintească totdeauna de ei și memoria numelui lor să se păstreze în perpetuitate, pe plăci de marmură și bronz, fixat pe zidurile palatelor și în Marea Frescă din marele Amfiteatru al Atheneului Român.

Despre cei care au început lupta la 1848 am vorbit în alt capitol al acestei lucrări.

Luptele combinate, ale celor din Muntenia cu cei din Moldova, au fost ajutate de Franța, prin mijlocirea împăratului Napoleon III.

Cu ocazia Congresului de pace, după războiul Oriental din 1855-56, ni s-au cedat cele trei județe (Bugeacul) din Basarabia de jos, iar cele șapte puteri mari ale Europei, ne-au luat sub protecția lor scăpându-ne și de sugrumătoarea protecție a pravoslavnicilor Rusii. După stăruința lui Napoleon, trebuind să se îndeplinească dorințele românilor, în anul 1857 s-au constituit cele două Divanuri prin alegeri libere, sub privegherea comisarilor celor șapte puteri mari. Camerele legiuitoare au

⁷ Vezi *Istoria revoluției de la 1848* de Ion Heliade Rădulescu.

votat ca Domnitor pe Alexandru Ion I (Cuza) cea din Moldova la 5 ianuarie, iar al Munteniei la 24 ianuarie 1859 și prin acest simbol, cele două principate s-au unit într-un singur corp, care au fost sâmburele ce a atras către el toate provinciile furate de vecinii puternici și hrăpăreți, de sute și mii de ani.

COMITETUL UNIONIST DIN IAȘI

Iată ce spune d. Cerbureanu despre începătorii Unirii Principatelor.

„Acesta este portretul comitetului unionist din Iași, din anul 1851, pe care l-am aflat în Moldova la d. avocat Romulus Scriban. El reprezintă pe acei 11 patrioți moldoveni, care au proclamat planul unirii românilor, lășind ideea lor în București și în toată țara. În anul 1850 a fost lupta prin presă, și mai cu seamă prin publicarea broșurii: „Unirea Românilor” de prezidentul comitetului Comisiunei reformelor, care s-au legiferat asupra țării, Arhimandritul Neofit Scriban. Numele acestor patrioți este : 1) Dimitrie Ralet, 2) Constantin Negri, 3) Anastasie Panu, 4) Mihail Kogălniceanu, 5) Arhimandritul Neofit Scriban, 6) Manolachi Costache-Iepureanu, 7) Dimitrie Kracti, 8) Petru Mavrojeni, 9) Dimitrie Cozadini, 10) Constantin Hurmuzachi, 11) Dimitrie A. Sturdza, redactorul proceselor-verbale. Aceste reforme în număr de 12 au privit: 1) îndreptarea hotarului țării, 2) desființarea jurisdicției consulare, 5) libera întemeiere a legăturilor comerciale cu vecinii, 4) organizarea oștilor, 5) libertatea cultelor în marginile legii, 6) înființarea Sinodului, 7) egalitatea înaintea legii, 8) respectul domiciliului și libertății individuale, 9) drepturi politice numai pentru pământeni creștini, 10) despărțirea puterii executive de cea legislativă, 11) neatârarea puterii judiciare de administrație, 12) responsabilitatea miniștrilor.

Aceste reforme liberale s-au propus de arhimandrit cu ceilalți patrioți, precum se vede în Buletinul Adunării ad-hoc al Moldovei de la 2 octombrie 1857, la Iași.”

(D. C. CERBUREANU)

MEMBRII CAMERII LEGIUITOARE A MOLDOVEI

C L E R U I

1. P. S. Parintele Mitropolit Sofronie Mătescu, 2. P. S. Parintele Nectarie Sotiropoteos Hermezii, locotenent de Episcop de Roman, 3. P. S. Parintele Ghenație Tripollos, locotenent de Episcop de Huși, 4. P. S. S. Parintele Filaret Stravonideos Scriban, Egumenul Monastirei Socola, 5. P. S. S. Parintele Kalinic Harlopoios, Eg. Monast. Slatina, 6. Prea Cuvioșia sa Parintele Arhimandrit Neofit Scriban din partea clerului Capitalei, 7. Prea Cuvioșia sa Arhimandritul Melhisedec din partea clerului Gărgului Romanului,

Ținutul Iașilor

- 9) Vornicul Costache Rola pr. mare
- 10) " Dim. Miclescu " "
- 11) Chie. Costache Bădărău " mic
- 12) Danila Balan, deputat sătean
- 13) Vorn. Anastase Panu, dep. oraș
- 14) Doctorul Aga A. Pătuț " "
- 15) Soț. Dimitrie Kozadin " "
- 16) Majorul V. Mălulescu " "

Ținutul Doroholului

- 17) Vorn. Mihail Kogălnic. pr. mare
- 18) Aga Iancu Docan, propr. mare
- 19) Pit. Gheorghe Masian, propr. mic
- 20) Dimitrie Savin, deputat sătean
- 1) Doct. Post. Cost. Vărnăv, d. or.

Ținutul Botoșanilor

- 22) Vorn. Dim. Rallet, propr. mare
- 23) Spăt. Neș. Cănanău, " "
- 24) Chie. Ștefan Galin, propr. mic
- 25) Simion a Stăncel, dep. sătean
- 26) Vorn. Sev. Cănanău, dep. oraș
- 27) Doct. Aga Al. Jianu " "

Ținutul Suceavel

- 28) Vorn. Iorgu Vărnăv (Lil) pr. mare
- 29) " Al. Botez (Forăscu) pr. mare
- 30) Costache Morțun, pr. mic
- 31) Teodor sin Pavel, dep. sătean
- 32) Postel. Dim. Grigoriu, dep. oraș

Ținutul Neamțului

- 33) Vorn. Gr. Bals, propr. mare
- 34) Postel. Miliuță Jora pr. mare
- 35) Comsul Vasile Zaharia pr. mic
- 36) Cost. sin Vasile Ostali, d. săt.
- 37) Aga Dim. Georgiadi, dep. oraș

Ținutul Romanului

- 38) Log. Gheorghe Șturza, pr. mare
- 39) " Costache Șturza, pr. mare
- 40) Vorn. C. Hurmuzaki pr. mic
- 41) Ioan Levărdă, dep. sătean
- 42) Aga Grig. Vărnăv, dep. oraș

Ținutul Putnei

- 48) Log. Alecu Ials, propr. mare
- 49) Vorn. Iordache Pruneu pr. mare
- 50) Pit. Kirica Ciocârchie pr. mic
- 51) Ioan Roată, deputat sătean
- 52) Gheorghe Ilie, dep. oraș

Ținutul Tecuciului

- 53) Vorn. Vasile Șturza propr. mare
- 54) Postel. Alecu Țiriachiu pr. mare
- 55) Sărd. Ionuța Hrisanti, pr. mic
- 56) Vasile Balais, deputat sătean
- 57) Spăt. C. Iacovache, dep. de oraș

Ținutul Galaților

- 58) Vorn. Lascăr Catargiu, Pr. mare
- 59) Postel. Iancu Fotea, " "
- 60) " Gheorghe Vărlan, pr. mic
- 61) Raducanu Sava, deputat sătean
- 62) Vorn. Cost. Negri, dep. de oraș
- 63) Maiorul Alecu Cuza dep. de oraș

Ținutul Tutovei

- 64) Vorn. Grigore Suțu, Pr. mare
- 65) " M. Costache, " "
- 66) Medel. Vasile Nicolau, pr. mic
- 67) Vasile Stan, deputat sătean
- 68) Dr. Aga M. Costin, dep. de oraș

Ținutul Vasluiului

- 69) Spăt. Nicolae Carp, pr. mare
- 70) " Sandu Miclescu pr. mare
- 71) Nobitul C. Sturda, pr. mic
- 72) Ionuța Olariu, deputat sătean
- 73) D. Ghidionescu " "

Ținutul Fălciului

- 74) Vorn. P. Mavrogheni, pr. mare
- 75) " Nicu Catargiu, " "
- 76) Slug. Niclae Bosic, " mic
- 77) Pandelache Croitoru, dep. sătean
- 78) Colonel N. Iamandi, dep. de oraș

Ținutul Ismailului

- 79) D. Vasilev Romov, dep. sătean
- 80) Lazăr Galiardi, dep. de oraș